

2. Projektové setkání FINSKO

Ve dnech 5. – 11. března 2017 se výprava z hodonínského gymnázia zúčastnila 2. setkání v rámci projektu Erasmus+ YOU ON MY MIND, které se uskutečnilo ve finském městě Nurmijärvi, na předměstí Helsinek. Naši školu reprezentovali Kateřina Maláníková a Klára Ondrůšková z kvarty, Klára Plešingrová a Tereza Štefančíková z kvinty, Nicola Petrécsová a Martin Malinka ze sexty a Alice Králová ze septimy za pedagogického doprovodu Andrey Baumannové a Veroniky Benešové.

Naše cesta začala v neděli 5. 3. ve 4.45 hodin ráno, kdy jsme se sešli na hodonínském vlakovém nádraží a odtud vyrazili do Prahy na letiště Václava Havla. Přesně v poledne jsme pak vzlétli na cestu dlouhou asi 1300 km a za 2 hod 15 minut jsme přistáli ve finské metropoli. Na letišti si naše studenty rozebraly hostitelské rodiny a vydaly se s nimi vstříc týdennímu nabitému programu. Učitelé byli ubytováni pěkně „po finsku“, v hotelu uprostřed lesa, u velkého zamrzlého jezera, na dohled tedy jen stromy, sníh a led, ale v duchu jednoho z hlavních témat našeho projektu – odvahy – jsme se snažili moc nebát ☺.

V pondělí ráno jsme byli přivítáni v aule školy nekonformně vyhlížejícím panem ředitelem, jehož zjev dával tušit, že finský přístup (nejen) ke školství bude od našeho tradičního dosti odlišný. Následovaly prezentace jednotlivých partnerských škol o jejich zemích a městech. Za nás měly pěkné prezentace Klára Plešingrová a Alice Králová. Poté proběhlo hravým způsobem za pomoci hudebně-pohybové aktivity rozdělení všech studentů do 2 velkých skupin, kdy jedné se ujal učitel hudební výchovy a druhé učitel výtvarné výchovy a začaly workshopy na téma tolerance vs. netolerance. Úkolem studentů ve výtvarné skupině bylo natočit na laptopy scénky na výše zmiňovaná témata, tj. kamarádské, vstřícné chování ve škole vs. ponižování, násilí, šikana. Studenti v hudební skupině pak v perfektně vybavené školní hudebně natáčeli na daná témata hudbu, tj. harmonickou vs. disharmonickou. Po 75 minutách se obě skupiny prostrídaly, tak aby si všichni studenti vyzkoušeli jak výtvarnou, tak i hudební „dílnu“. Veškerý natočený a nahraný materiál byl následně oběma učiteli sestříhán a byl z něj vytvořen film, který byl promítnut na čtvrteční Erasmus+ párty. Odpolední program probíhal v režii hostitelských rodin, byla tedy příležitost k poznávání autentického finského životního stylu.

V úterý nás čekala celodenní exkurze do Helsinek, kde jsme si nejdříve zajímavá místa tohoto města prohlédli za výkladu učitele dějepisu. Viděli jsme mj. i olympijský stadion, kde roku 1952 český běžec Emil Zátopek vyhrál tři zlaté medaile a proto mu Finové přezdívají Satu-Pekka (satu = pohádka). Poté jsme se vydali do finského parlamentu na besedu s poslancem jménem Pekka Haavisto, který je zakladatelem a předsedou finské Strany zelených, zmocněncem EU pro řešení válečných konfliktů (např. Dárfúr), prezidentským kandidátem pro rok 2018 a mj. žije v registrovaném partnerství se svým ekvádorským manželem. Témat pro diskusi ohledně

tolerance a odvahy tedy bylo víc než dost ... Za nás sebrali odvahu a svou otázku položili Terka Štefančíková a Martin Malinka.

Ve středu jsme strávili celý den sportovními aktivitami v okolí jezera se sexy názvem Sääksi a prověřovali svou kuráž při provozování činností, které známe ať už z vlastní zkušenosti nebo aspoň z TV či z doslechu – běžkování, bruslení, curling, procházení se na sněžnicích, bobování, jízda na speciálních „koloběžkách“ po ledu, lovení ryb v zamrzlém jezeře a jako zlatý hřeb saunování a následně ice swimming neboli ponor v ledovém jezeře. Ještě že pro nás na břehu byl nachystán tzv. hot tub neboli pojízdná kád' s teplou vodou ohřívanou ohněm, kam jsme se naložili a mohli v zasněžené krajině prohřát promrzlá těla.

Ve čtvrtek byl prostor pro návštěvu vyučovacích hodin v naší partnerské škole, kdy jsme se např. dozvěděli, že Finsko před rokem opustilo tradiční rozdělení školního roku na dvě pololetí a nyní má systém pěti tzv. period, z nichž každá se skládá ze sedmi týdnů. Šest týdnů z toho tvoří výuka a sedmý týden je věnován písemným elektronickým testům z daného učiva. V rámci těchto šesti týdnů si student volí zhruba osm předmětů na různé úrovni dle svých schopností a zájmů. Jedna vyučovací hodina pak trvá 75 minut. Studenti mají tedy např. tři hodiny angličtiny týdně, jen na rozdíl od nás 75-minutové. Další zajímavostí je, že každý student na vyšší střední škole (poslední 3 ročníky) si koupí za ca 200 EUR laptop, 300 EUR mu na něj doplatí obec jako zřizovatel školy a po skončení studia si každý student laptop ponechá. Učebnice mohou používat buď v papírové formě nebo elektronické, k dispozici je obojí.

V rámci dopoledne pak jednotlivé partnerské školy nacvičovaly na večerní párty svá kulturní vystoupení. Po chutném obědě ve školní jídelně (který je mimochodem pro všechny zdarma a zvláštností je, že je vždy v nabídce k pití kromě vody i mléko a jako předkrm knäckebröt s máslem + zeleninový salát) jsme se přesunuli do školních kuchyněk, kde každá partnerská země připravovala jeden sladký a jeden slaný pokrm jako pohoštění na večerní párty. My jsme zvolili tradiční české bramboráky a boží milosti. Příprava ca 120 kousků od každého nám zabrala čtyři hodinky a proto jsme se pak s radostí usadili do slavnostně vyzdobené auly a těšili se na kulturní program nejen finský, ale i ostatních našich partnerů. Večer byl plný hudby, tance a scének a vystoupení našich studentů rozhodně nezapadlo. Naopak – jejich verze písničky Royals se moc líbila a tak se jim ranní zkoušky před vyučováním v posledním týdnu před naším odjezdem opravdu vyplatily. K pořádnému večírku patří i dobré jídlo a toho zde bylo díky přičinění jednotlivých týmů i hostitelských rodin opravdu dostatek. A na závěr přišel čas i na volnou zábavu čili diskotéku.

V pátek ráno byly představeny prezentace jednotlivých zemí týkající se odvahy, odvážných osobností daného národa nebo odvážných skutků. Finové prezentovali osobnost Pekka Haavisty, Němci nám představili Clause von Stauffenberga, jednoho ze strůjců neúspěšného pokusu o zavraždění Adolfa Hitlera, Poláci Alexandra Karského, který pomáhal polským Židům za 2. světové války, Chorvati horolezce a záchranáře Stipa Božiče a my jsme promítli dva krátké filmy z dílny studentů sexty, které vznikly v rámci dějepisného projektu pod vedením prof. Baumannové a které se zabývají problematikou holocaustu. Uvedli si je jejich autoři Martin

Malinka a Nicola Petrécsová. Poté byl opět prostor navštívit vyučovací hodiny dle vlastního zájmu – našim studentům se zřejmě nejvíc líbila hudební výchova s velmi šikovným a invenčním panem učitelem. Učitelé zase ocenili možnost nahlédnout do výuky studentů-uprchlíků např. z Konga, Sýrie, Afgánistánu a pohovořit s nimi krátce o jejich situaci.

Sobotní dopoledne bylo věnováno balení a posledním společným aktivitám s hostitelskými rodinami, přičemž učitelé navštívili helsinskou ostrovní pevnost Suonmenlina, která patří do světového dědictví UNESCO. Odpoledne jsme se pak všichni setkali na letišti, rozloučili se s našimi hostiteli, poděkovali jim za jejich pohostinnost a báječný celotýdenní program a čekal nás zpáteční let do Prahy s krátkým mezipřistáním ve Stockholmu. Do Hodonína jsme pak dorazili autobusem ve 22.30 hod. a mohli si říct, že „všude dobře, doma nejlíp“. Nebo: „ ..., tak co doma?“ ☺

Buď jak buď, další projektové setkání nás čeká už za 7 týdnů a uskuteční se na začátku května v polské Wroclawi. Je tedy nejvyšší čas pustit se do přípravy dalších úkolů, které musíme do té doby zvládnout ...

Veronika Benešová, školní koordinátorka projektu

Ohlasy našich studentů

Naše expedice do Finska předčila mé očekávání. Mám spoustu zážitků, nových přátel, setkala jsem se s báječnou rodinou, která mě po celý týden hostila a věnovala mi každou volnou chvíli. Vyzkoušela jsem pro mě spoustu nových věcí. Den zimních aktivit ve mně po celý život zanechá velkou vzpomínku, protože v jeden den vyzkoušet něco, co jsem ještě nedělala, jako je například chůze na sněžnicích, běžkách, “sněhoběžkách” ☺, chytání ryb, saunování a chlazení se ve studené vodě a následně hotpool, to bylo něco úžasného. Pro mě naprosto nevídaná byla hodina hudební výchovy, kde jsem si vyzkoušela hru na různé hudební nástroje; elektrickou i basovou kytaru, bicí a k tomu mě bavila volná skupinová hudební tvorba žáků. Pokud takto probíhají i ostatní předměty, velice ráda bych byla toho součástí. Velkou výzvou pro mě bylo mluvit anglicky po celý týden a nevěděla jsem, jestli to zvládnou. Ale překvapila jsem sama sebe a jsem velmi ráda, že jsem tento projekt mohla plně prožít. Přála bych si, aby takovéto zážitky prožívala v rámci projektu spousta studentů a bude skvělé, když v tom bude škola pokračovat.

- Líbil se mi vhodně zvolený program.
- Nejvíce jsem si užila den s outdoorovými aktivitami.
- Lidi i učitelé byli velmi milí – příjemnější, než jsem čekala.
- Líbilo se mi, že jsme měli možnost navštívit jejich vyučování a poznat rozdíl mezi naším a jejich stylem výuky.
- Jídlo bylo dobré – jak to, co mi vařili doma, tak i to, co jsme dostali venku, nebo ve školní jídelně.

I really enjoyed our trip to Finland. Finland is a country with a very beautiful nature. My host family was really nice and all of them had a very good English. School in Finland was very different from our school -it was bigger and had lots of equipment. I'm so glad, that I could visit it. We had also an opportunity to meet people from other countries- from Poland, Germany, Croatia, Greece and of course from Finland. I'm so happy, that I can be part of this project!

- + výborný program
- + akce po skončení školního programu
- + pohostinnost rodin
- krátká party

1. Všichni Finové, se kterými jsme se setkali ať už hostitelské rodiny, učitelé, studenti nebo dokonce i lidé, kteří s naším projektem neměli nic společného, byli neuvěřitelně milí a ochotní.
2. Program projektu byl nabitý i poměrně vyčerpávající, ale to ho rozhodně nijak nekazilo.
3. Aktivity, které jsme dělali, byly různorodé, takže jsme si toho vyzkoušeli opravdu hodně, od procházky na sněžnicích po smažení bramboráku pro celý projekt.
4. Trávili jsme hodně času jak s Finy, tak i s ostatními národy zapojenými do projektu, proto jsme měli šanci poznat část jejich kultury.
5. Pro mě byl týden s Erasmem jeden z nejlepších zážitků mého života a zůstane v mé paměti ještě dlouho.

Erasmus+. Finsko, týden, 7 žáků, 2 učitelky. Ono těžko říct, jak to zní při pohledu zvenčí. Jisté je ale, že jsme si to užili. Odlétali jsme v neděli, ve 12. Dobrý čas? Možná, ale ne pokud je letiště 4 hodiny cesty a ještě tam musíme být o aspoň 2 hodiny dřív. K tomu nějaká časová rezerva a BUM! – vstáváme po 4 ráno. Ale přece jen jsme měli 4 hodiny ve vlaku, ne? Tak jsme se aspoň vyspali. Pár klasických blbostí na letišti, odbavení, bezpečnostní kontrola a už jsme mohli na palubu. Krátký let do Helsinek (vlastně ještě kratší než měl být, díky větru v zádech), kde na nás již čekaly naše hostitelské rodiny. Potud jasné, ostré vzpomínky. Pak to začalo – všechno se zrychlilo a spousta věcí rozmazala do podivné šmouhy. Hostitelská rodina, škola, Helsinky, outdoorová oblast Sääksi, Pekka Haavisto, zase škola, hudebna, kulturní vystoupení, normální hodiny, workshop hudby a workshop umění s natáčením filmů, hostitelská rodina, společný program, trocha volného času, neskutečně strašná chuť Salmiakki, škola a pak ... let domů.

Pobyt ve Finsku byl pro mě jeden velký zážitek. Ještě před samotným odcestováním jsme vytvořili skvělou partu lidí, kdy jsme společně tvořili hudební vystoupení, což si myslím, že nás sblížilo. Měla jsem úžasnou, velmi hodnou rodinu, se kterou jsem trávila hodně času, čili jsem měla možnost poznat tamní běžný život. Zajímali se o Česko, naši kulturu a tak jsme rádi trávili čas povídáním si o našich zemích a srovnáváním rozdílů mezi nimi. Silným zážitkem pro mě bylo, když jsme první noc s celou rodinou opékali na ohni marshmallows pod noční oblohou plnou hvězd. Každý den jsme tam zažili něco poprvé v životě – chodili jsme na sněžných botách; lovili ryby v zamrzlém finském jezeře; ochutnali koňské a dokonce sobí maso; navštívili jsme Helsinky a mohla bych v zážitcích pokračovat. Velká část programu byla ve škole v Nurmijärvi. Jelikož jsme mimo jiné měli možnost nejednou navštívit vyučovací hodiny, mohli jsme také poznat jejich školní systém, který mě překvapil a byla jsem z něj nejenom já nadšená. Jsem opravdu vděčná za možnost navštívit Finsko. Bylo to nezapomenutelné.

